

Seyit Burhanettin AKBAŞ

Bindallı

Seyit Burhanettin AKBAŞ

1893 yılında Sultan Abdülhamid Han zamanında kurulmuş tarihi bir okulumuz, Kayseri Lisemiz. Türk Milletinin bekası için hayati derecede öneme sahip bir okul, çünkü Kayseri'deki Türk ve Müslüman çocuklara ik defa böyle önemli bir kapı açılıyor. Anadolu'nun dört bir tarafını kendi kolejleriyle örenlerin karşısına milletin mukadderatına yön verecek çok büyük bir adımdır Kayseri Lisesi...

Kayseri Lisesi ile yakinen ilgilenmem Yusuf Özmerdivenli öğretmenimizin Kayseri Lisesinde müdür yardımcılığı yaptığı 1990'lı yıllara rastladı. Yusuf Özmerdivenli hocam, Kayseri Lisesi dergisinde zaman zaman belgeler yayınlıyor ve bizleri heyecanlandırıyordu. Ayrıca okulda müze çalışmaları hız kazanmıştı. Yusuf Özmerdivenli aslında çok büyük bir çalışma için kolları sıvamıştı ki aklımızı zorlayan bir çalışmaydı. Neden mi? Çünkü bizler çok kötü arşivcileriz, hele kurumların hafızaları yok gibidir. O yüzden Kayseri Lisesi 100. Yıl Şeref Belgeseli o yılların en zor işlerinden biriydi.

Hasbelkader bu işlerle bir nebze uğraşmış biri olarak bilgi ve belge toplamanın ne zor iş olduğunu bilirim. Çünkü şehirlerin, o şehirdeki kurumların geçmişini araştıran, yazan ve arşivleyen çok çok az kişi ve çok sınırlı bir neşriyat vardır. Fotoğraflar ailelerde kalmıştır, eğer yırtılmadıysa yakılmadıysa ve bir gün karşınıza bir fotoğraf çıkarsa, fotoğraftakilerin kimler olduğunu bilen kimse yoktur. Mekanları tanımlayacak kimseler de çoktan aramızdan ayrılmışlardır. Hele hele aradan 100 yıl geçmişse, emin olun ağlayacağınız bir duvar dahi yoktur.

Yusuf Bey yılmadı, usanmadı, doğabilecek eksiklikleri baştan kabul etti ve üç ciltlik devasa

Kayseri Lisesi Şeref Belgeseli ile ortaya çıktı. O günden sonra şehrin kalbindeki okul, emin olun yeniden hayat buldu. Anılar yeniden filizlendi, tarih yeniden canlandı, şehrin hafızası yeniden canlandı. Yusuf Bey'e doğru yeniden belge ve bilgi akışı başladı. Aslında "ne işe yarayacak" dediklerimizin ne işe yaradığını gördük, "unutuldu gitti" dediğimiz şeyler bu eserle yeniden hayat bulmuştu. Yani Yusuf Bey'in bu ölümsüz eserle birlikte işi bitmemişti, aslında yeniden başlıyordu. Yaptığı onca görüşme, topladığı dünya kadar belge ve bilgi, harikulade bir tecrübeyle birleşti, belge ve bilgi akışı halen devam ediyor.

Zaman zaman yaptığımız telefon görüşmeleri fırtına öncesi sessizliğin yansımalarıydı. Melikgazi Belediyemiz, harika bir iş yaparak Yusuf Bey'in dolan ve taşan dağarcığının yansıması olan iki ciltlik "Kayseri'nin Ulu Çınarı Kayseri Lisesi Tarihi" isimli dev eseri şehrimize kazandırdı. Melikgazi Belediyemizin şanına ve adına yaraşır bir şekilde Kayseri'nin tarihine ve kültürüne gövdesini koymasını takdirle karşıladığımı belirtmek isterim ve ayrıca kutlarım. Çünkü, Kayseri Lisesi mezunu bir belediye başkanları var.

Eğer arşiv çalışıyorsanız hiçbir zaman "bu iş tamam", "bu iş bitti" deme hakkınız yoktur. Ve o yüzden bu tür eserler yayınlandığı günden itibaren eksiktir. Her belge, her bilgi yeni bir hikaye barındırır, yeni bir sayfa açar. Biz şehrimiz, ülkemiz adına dileyelim ki, iki günde şöhret olmayı dileyen nesiller yerine yıllarca dirsek çürütecek, emekleyecek, araştıracak, inceleyecek nesiller yetiştirebilelim. Yusuf Bey gibi ömrünü şehrine ve tarihi Kayseri Lisesi gibi bir kuruma adanmış kişileri bulmak maalesef artık çok zor.

Biz kötü arşivcilerin yüz akı olan bu devasa eserlerden dolayı Yusuf Bey'i bir kez daha kutluyorum ve son nefesine kadar eser vereceğine inancım tamdır. Rabbim sağlık ve afiyet versin. Kalemine kuvvet versin.